

Večernik

Leto I. (VIII.), šte. 88

Maribor, četrtek, 18. avgusta 1927

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejeman v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 19
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelek »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Potresna opustošenja v Turkestanu

V guberniji Uzbekistan se že od petka neprestano trese zemlja — Silna panika med prebivalstvom. Nad 4.000 hiš porušenih

MOSKVA, 18. avgusta. Iz gubernije Uzbekistan prihajajo vedno strašnejša poročila o katastrofalnem tamkajšnjem potresu. Na površini približno 100.000 kvadratnih milj se od petka dalje ponavljajo vsakih 50 minut močni potresni sunki. Dosedaj je bilo skupno že 130 hudih sunkov.

Po dosedanjih poročilih je zahtevala katastrofa tudi težke človeške žrtve. 130 ljudi je bilo ubitih, več sto pa je težko ali lahko ranjenih. Nad 4000 hiš je porušenih.

Prebivalstvo panično zapušča svoja bivališča in beži v gore, kjer je nekoli-

ko mirneje. Paniko še povečuje nastopanje fanatičnih mohamedanskih duhovnikov, ki hodijo od kraja do kraja in oznanjajo, da je katastrofa šiba božja, ker je postalo prebivalstvo brezbožno in se udaja modernemu življenju. Posebno preklinjajo ženske, ki so odložile pajčolane, s katerimi so imele poprej zakrito obličje.

Vlada je že odredila pomožno akcijo in je odposlala v prizadete pokrajine tudi večje vojaške oddelke, da vzdržujejo red in onemogočijo vsako plenjenje imovine.

Državnim nameščencem prepovedano stavkanje

Važen akt švicarske zakonodaje — Izboljšanje gmotnih razmer

Svetovna vojna je prinesla tudi Švici draginjno, kar je imelo za posledico, da so postali prejemki tamkajšnjih državnih nameščencev nezadostni in so nameščenci zašli v težke gmotne razmere. Že leta so se zato državni nameščenci v Švici borili za izboljšanje prejemkov in ureditev službenega razmerja. V neenakem boju so posegli tudi po nelegalnih sredstvih, samo da izsilijo od vlade izpolnitev njihovih zahtev. Tako so ponovno stavkali železničarji, kriza pa se je pojavljala tudi še drugače. Posebno v posameznih kantonih je prišlo ponovno do stavk javnih funkcionarjev, kar je posebno neprijetno občutila javnost, ki je zahtevala z vso odločnostjo, da se to prepreči.

Švicarska vlada je zato predložila

zbornici zakon o izboljšanju prejemkov državnih nameščencev in ureditvi službenega razmerja, ki stoji v veljavo s 1. januarjem 1928. Švicarska zakonodaja pa se pri tem zakonu ni omejila na polovičarstvo, temveč je z ureditvijo plač in delovnega razmerja določila tudi dolžnosti svojih nameščencev. Med drugim se je odločila, da kratkotalno prepove državnim nastavljenecem stavkanje. Nihče ne sme sam stavkati, niti koga drugega prigovarjati za stavko. Uradniki dalje ne smejo biti člani nobenih organizacij, ki razmotrivajo tudi o možnostih uradniških stavk ali zasledujejo kake druge, državni nevarne namene. Uprava, naglašča zakon, stoji v službi splošnosti in zato ne sme nikdar postati orožje v roki uradnikov.

Težka eksplozija v rumunski vojašnici

Skrivnosten atentat na municijsko skladišče v Galacu — Številne aretacije

BUKAREŠT, 18. avgusta. Na dvorišču vojašnice 11. pešpolka v Galacu je nastala večeraj v tamkajšnjem municijskem skladišču strahovita eksplozija, ki je trajala nepretrgoma pet ur. Le z največjo težavo se je posrečilo preprečiti še večjo katastrofo. Eksplozija je zahtevala k sreči samo dve človeški žrtvi: ubita sta bila en oficir in službujoči vojak.

Dosedanja preiskava je dognala, da gre za zločinski atentat. Ob 9. zvečer sta se pojavila na trgu pred vojašnico dva oficirja na konjih, ki sta oddala pro-

ti straži 5 strelcev. Med tem, ko je bilo alarmirano vojaštvo, sta neznanca izgubila. Kmalu nato je sledila eksplozija v municijskem skladišču.

Domneva se, da je ta atentat v zvezi s pred kratkim odkrito tajno organizacijo v Besarabiji, ki si je na dala nalogo, da izvršuje v Rumuniji atentate. Policija je takoj po eksploziji aretirala celo vrsto oseb, med njimi več zelo uglednih mož iz gospodarskih in političnih krogov.

Borza

LJUBLJANA, 18. avgusta. Devize: Curih 1095, Dunaj 800.75, London 276.25, Newyork 56.80, Pariz 223, Praga 168.60, Milan 309.75. — Efekti: Celjska 197—199, Ljubljanska kreditna 142, Merkantilna 90, Prva hrvatska 850, Kreditni zavod 160, Kranjska ind. družba 370, Vevče 135, Stavbna družba 56, Šešir 104, Tvorница za dušik v Rušah 260—270. — Na lesnem trgu tendenca neizpremenjena. — Cena všenici pada.

Novodobni kralj David

V Ameriki je vzbudila splošno pozornost aretacija michiganskega dolarskega milijonarja Purnella, ki se je povsod izdajal za »kralja«, in je ustanovil svojevrstno versko sekto »hišo Davidovo«, ki mu je donajala velike vsote, tako da znaša današnja vrednost njegovega »kraljestva« preko dva milijona dolarjev.

Vzrok aretaciji tiči v načinu izvrševanja obredov, ki so se preveč odtnjili zakonom splošne morale. V hiši, ki je imela vabljiv biblijski naziv in v kateri je »kralj« v dragocenih oblačilih sprejemal vernike, so se odigravali nenavadni dogodki.

Misel, da ustanovi posebno versko občino, se je porodila v Purnellovi glavi tekom njegovega misijonarskega udejstvovanja.

Ko so bivšega misijonarja, ki je možno tuberkulozen, prinesli na nosilnicah pred državnega pravdnika, je izjavil, da je bigamist. Prvič se je poročil, ko mu je bilo 16 let. Ne da bi se ločil od prve soproge, se je poročil drugič z damo, ki je fungirala v njegovi hiši kot »kraljica Mary«. Denar za ustanovitev svoje občine je prejel od »spreobrnjenec«. Njegovo »poslanstvo« pa mu dovoljuje, da nasprotuje običajni splošni morali.

Zanimivo je, da se je Purnell spretno izmikal aretaciji. Po dveh letih zasledovanja po vseh delih sveta se je zopet vrnil v Ameriko, kjer je končno prišel v roke pravice.

Svojo ženo ustrelil.

V mestu Halle v Nemčiji se je pri belem dnevu sredi ulice pripetil nenavaden zločin. Trgovec Reinhold Ecker je iz neposredne bližine trikrat ustrelil na svojo soprogo, ki se je zgrudila mrtva na tla. Morilec je pobegnil. Vzrok strašnega čina je pripisati nesporazumljenju med zakoncem, ki sta živela ločeno. Po povratku iz Amerike se je soproga skušal ženi približati, bil pa je zavrnjen, kar ga je napotilo k strašnemu dejanju.

Kako postaneš trgovski potnik.

Šef veletrgovske kara vajenca, ki ga je zasačil pri laži. »Ali veš, kaj je pozneje s takimi mladeniči, ki lažejo?« »Da, gospod šef, ko dorastejo, jih dostavite za potnike.«

Dvorne vesti

BLED, 18. avgusta. Kralj in kraljica ostaneta, kakor se poroča, do 15. sept. na Bledu, nakar se vrneta v Beograd, kjer bo navzočnost kralja radi razvoja političnega položaja po volitvah nujno potrebna.

Danes je prispel na Bled vojni minister general Stevan Hadžić, da poroča kralju o svojih resortnih zadevah.

Nemški prekooceanski leti odloženi

Med vodstvom Junkersovih velepodjetij za zrakoplove in piloti »Bremena« in »Evrope« se je vršila dolgotrajna konferenca. Letalo »Bremen« je bilo že pred konferenco natančno preiskano in spoznano za popolnoma intaktno, »Evropa« je pa popolnoma demolitirana in se bo morala razdejati, da se nepoškodovani deli še lahko uporabijo. Na konferenci se je razpravljalo o zavarovalni letalcev. Neka zavarovalnica je letalce za polet preko oceana visoko zavarovala ter si dala seveda izplačati tudi prvo premijo. Ker so se letalci že začetkoma pota vrnili, smatra zavarovalnica, da je zavarovanje končano in da je vplačana premija zapadla. Junkersovo velepodjetje pa zahteva, naj velja zavarovanje tudi za prihodnji prekooceanski polet.

Na konferenci se je razpravljalo tudi o novem letu, a je vodstvo Jun-

kersovih podjetij vztrajalo na tem, da se s poskusi ne začne še tako hitro. Profesor Junkers je dal razumeti, da letos sploh ni misliti na nove poskuse.

Polet iz Kalifornije na Havajske otoke

Prvo letalo dospelo pred Honolulu. NEWYORK, 18. avgusta. Prvo izmed štirih letal, ki so se udeležila večeraj ameriškega letalskega mitinga, so zvečer opazili v bližini mesta Honolulu na Havajskih otokih. Za izid tekme vlada v javnosti velikansko zanimanje. Radiopostaje oddajajo vsake pol ure kratka poročila o poteku poleta.

Rekord v prenašanju krvi

29letni znani športnik Raymond Brien v Parizu, ki je eden najboljših nogometašev Francije, je postavil sedaj tudi rekord v prenašanju krvi. Tekom zadnjih dveh let je namreč ta požrtvovalni človek nič manj kot 181krat prepuštil svojo kri bolnikom, katerim je ta proces krvi rešil življenje. Skupno je dal 45 litrov svoje krvi. Dne 3. avgusta je bila ta neugodna operacija izvršena na njem že 220krat. »Moje telo fabricira kri v neverjetnih količinah. Zdi se mi, da bi mogel obnoviti vso svojo kri v enem mesecu. Svoj rekord sem postavil onega dne, ko sem trikrat tekom dveh ur dopustil, da se je izvršil na meni prenos krvi.«

Izzivanje avstrijskega monarhista

Po maši v kapucinski cerkvi na Dunaju je v torek naenkrat začel pridigati precejšnji množici ljudi bivši polkovnik Wolff o — rojstnem dnevu umrlega cesarja Karla. Med svojim govorom je silno napadal socialistično dunajsko občino ter predstavljal kot ideal — »socialni režim« pod krono Habsburgov. Ko je najhujše kričal, je prišla policija ter mu prepovedala pridiganje. Med policijo in med monarhisti, ki so spremljali svojega voditelja, je prišlo v cerkvi do hudega prepira.

Življenje za psička.

Težka nesreča se je zgodila oni dan v neki rodbini zidarskega delavca pri Leipzigu. Za časa opoldanskega odmora sta nakladala mož in žena na voziček rudniške železnice odpadke lesa. Ko se je po tiru bližal drugi voziček, je hotel mož rešiti svojega psička, ki je tekal med tračnicama. Skočil je za njim in pri tem padel na tir. Medtem pa je že pridrdral vagonček in povozil rudarja. Težko poškodovanega so dvignili izpod koles in je umrl kmalu po prihodu v bolnico.

! ! Samo še danes in jutri. ! !

Orlakove roke

najboljši film Konrada Veidta. Ogromen obisk dosedanjih predstav. 5a

KINO UNION. Telefon 329.

Ali naj bo Prekmurje naša Macedonija?

Macedonske metode radikalov v Prekmurju — Začetek konca prekmurske radikalije

Pred tremi tedni je pisal radikalski »Narodni Dnevnik«, da je Prekmurje za volilno okrožje Maribor-Celje isto kakor Macedonija za Srbijo. Pod tem, za našo pokrajino tako žaljivim geslom, ki pa sijajno ilustrira radikalsko mentaliteto in mišljenje o Prekmurcih, so pričeli radikalji svojo volilno kampanjo.

Vsi resni Prekmurci, ki pri nas kaj veljajo in so jih radikali šteli med svoje, pa so po vrsti odklanjali ponujane jim kandidature. Uvideli so, da bi imeli le eno nalogo: loviti kroglice za mariborskega advokata dr. Ravnika. On rabi za svoj mandat 6000 prekmurskih glasov, kajti na Štajerskem jih ne dobi 600, ako jih z lučjo pri belem dnevu išče. »Prekmurska Macedonija« naj da primanjkljaj tako računajo tudi politični lovci. Resni Prekmurci, ki poznajo svojo krajino, so zahtevali od radikalnega vodstva garancijo, da odstopi nosilec dr. Ravnik mandat prekmurskemu kandidatu, ako bo dalo Prekmurje več glasov kakor vsa ostala Štajerska. Vodstvo je to garancijo odklonilo, ker vedo, kako malo glasov dobe preko Mure. Zato so iskali kandidate brez garancije. Prvi uspešen poskus so napravili pri g. Džubanu in ga proglasili za kandidata. Kmalu nato pa so ga odstavili in proglasili kot kandidata g. Hodošček Ludvika, obč. gerenta v Zenkovicah, ki je bil doslej vodja radicevcev, in g. Jelovška, ravnatelja Szaparyjevega veleposestva v Murski Soboti, kot namestnika. Agitacija za ta dva kandidata je bila v polnem teku, Szaparyjev vozovi so drdrali po naših vaseh, v agitacijo so posegle naše oblasti in tudi sproga g. namestnika je bila pridna pri delu....

Ali kmalu so tudi ta dva kandidata lepo odstavili in določili za kandidata evangeljskega župnika v Legradu, Medjimurje, g. Šoštareca, za njegovega namestnika pa zopet g. Džubana, ki je prvo odstaviitev lepo pozabil in se udinjal zopet, da lovi kroglice za dr. Ravnika. Dober tek! Da bi narod vprašali, koga naj se postavi na listo, to bi bilo za »Prekmurske Macedonce« preveč priznanja. Nekaj mladi gospod iz Murske Sobotice, ki živi med nami par mescev,

pa »pozna« Prekmurje in njegovo ljudstvo iz pihih razprav na sodnihi, potem gg. Lutar, Vlaj, Kihar, Bukvič — ti naj predstavljajo javno mnenje in odločajo za narod. A varajo se bridko!

Poraz, ki jih čaka 11. septembra, bo pomedel za vedno z njimi in maščeval norčevanje, ki so ga uganjali z g. Hodošekom, ki sicer ni naš pristaša, a je pošten prekmurski kmet. Mi obsojamo to norčevanje iz naših žuljavih kmečkih rok, pa naj bo kdorkoli in to mora biti maščevano. G. Hodošček naj zna, da smo v tem pogledu vsenega mišljenja in da bo dan volitev dokazal, da Prekmurje ni Macedonija, ki si da velesrbsko radikalijo usiliti, četudi stoji vse oblasti za njo do volitev. Potem bo tako drugače. Dan volitev bo dokazal, da je Prekmurje oni del mariborske oblasti, ki bo enkrat za vselej napravil konec macedonskim metodam radikalov. Ti gospodje kalkulirajo s tem, da še ni prekmursko ljudstvo dovolj politično izšolano, zato se mu da kratkoma komandirati. Ali pozabili so, da smo ravno mi demokrati tekom sedmih let vložili ogromno dela in duševnega kapitala za to, da smo tukaj ljudstvo seznanili z našimi političnimi razmerami in ga usposobili za samostojno mišljenje in presojanje. In zato je bodočnost naša, kar bodo že pokazale te volitve. Kaj čuda, da izstopajo zadnje dni celo odborniki radikalne organizacije v Murski Soboti iz stranke in prestopajo javno v SDS. To je začetek konca prekmurske radikalije in bo zapечат 11. septembra. V ropotarnico z njo, da se bo moglo naše ljudstvo prosto in brez pritiska razvijati in odločati o sebi.

Kaj mislijo radikali o državi, evo Vam dokaza! Pred tednom dni so imeli pihi radikali v Pucincih posvetovanje. Nastopil je tudi gospod iz Maribora — imena ne razpolago — in je razlagal radikalski program tako-le: »Vi ste hodili sedaj po meso k kovaču, kajti mesarji smo mi. Mi smo gospodje v državi in kdor ni naš, je pa naš hlapec.«

Dne 11. septembra bomo dokazali, kako sodi hlapec o slabem gospodarju-radikalu.

K požaru pri tvrdki Durjava

Kdo je zakrivil nesrečo?

Zadruga dimnikarjev za mariborsko oblast nam glede očitka, da je dimnikar zakrivil zadnji požar pri tvrdki Durjava v Gregorčičevi ulici, poroča sledeče: »Dimnikarski pomočnik pri tvrdki Auer je v petek dne 12. tm. izžigal dimnike v omenjeni hiši. Po delu je točno pregledal vse, ne bi li bila podana nevarnost požara. Ker ni bilo opaziti ničesar sumljivega, razven običajne vročine, je šel domov. Proti večeru se je zopet vrnil ter pregledal in ugotovil, da je dimnik še sumljivo topel. Naznanil je to hišnemu gospodarju ter velel, da bo moral vso noč tam ostati ter nadzirati, da se ne bi zgodila kaka nesreča. Toda hišni gospodar mu je odvrnil, da v to ne more privoliti in da hoče na lastno odgovornost staviti slugo oziroma hlapca, ki bo vso noč bdel, da ne bo kake nesreče. Nato je šel dimnikar domov. Ob 4. zjutraj pa je že plat zvona naznanjal požar v I. okraju.« — Iz tega je razvidno, da ni krivde pripisovati dimnikarju, temveč edinole neuvaževanju stavbenega reda in omalovaževanju dimnikarjevih nasvetov, kar gornji slučaj jasno dokumentira. —

K nesreči v nemškem rudniku v Hülsu

Slovenci so si vsi rešili življenje.

V pomirjenju rodbin in sorodnikov naših delavcev, zaposlenih v nemškem rudniku Hülsu pri Recklinghausenu, sporoča naš konzulat v Düsseldorfu naslednje:

V nemškem rudokopu v Hülsu pri Recklinghausenu nedaleč od Essena v

Vestfaliji zgodila se je dne 24. julija nepričakovano velika rudniška nesreča, ki je zahtevala velike materialne, pa tudi človeške žrtve. Pet Nemcev, ki so baš tedaj delali v rudniku, se je smrtno ponesrečilo. Vsled silnega deževja je voda bližnje reke pritiskala na zemeljske plasti, jih prebila ter z ogromno silo udarila v rudniške podzemeljske rove, potopila in raznesla vse stroje in tehnične naprave. Na srečo se je to zgodilo v nedeljo, ko je delo v rudniku počivalo, sicer bi nezgoda bila zahtevala mnogo večje žrtve.

V tem rudniku je bilo uslužbenih preko 3000 rudarjev med njimi tudi okrog 40 Slovencev, med katerimi pa ni človeških žrtev. Delo v rudniku je radi nastale nesreče ustavljeno in več kot 3000 rudarjev je brez zaslužka, dokler se ne izvršijo popravila in potrebne instalacije.

Smrt v Pesnici

Blizu Velovlaka je v pondeljek, na praznik, utonil v Pesnici pri kopanju 20letni posestniški sin Anton Alt, doma iz Velovlaka pri Ptuj. V Pesnici je bilo sicer malo vode, toda fant je najbrž zabredel v kako globino in ker ni znal plavati, ga je voda potegnila v globočino. Potegnili so ga sicer kmalu na suho, vendar je bilo že prepozno. Niti zdravniška pomoč, da bi ga z umetnim dihanjem zopet zbudili k življenju, ni imela uspeha. Tragična smrt mladeniča je vzbudila splošno sočutje s starši.

Dr. Jože Sekula

zopet ordinira na Koroški c. 15. 778

Čitajte Večernik!

Mariborski in dnevni drobiž

Vsem odbornikom in zaupnikom političnih društev in krajevnih organizacij združene slovenske gospodarske liste.

Danes, 18. avgusta ob 20. uri v mali dvorani Narodnega doma zaupni sestanek, na katerem se bodo zaključile pripravne za volitve. Vabimo vse, da se zanesljivo udeležijo. Vabil ne bo. — Glavni volilni odbor. —

Vilko Berdajs — 50 letnik.

Naš ugledni trgovec in graščak, lastnik bivšega Brandisovega gradu, gosp. Vilko Berdajs, slavi danes svoj 50. rojstni dan. Mariborski trgovci prirede na čast slavljencu v soboto, dne 20. t. m. zvečer v Narodnem domu prijateljski se stanek, na katerega so vabljeni vsi jubilarntovi prijatelji in znanci. Na večer bosta nastopila tudi trgovski pevski in tamburaški zbor. —

Samopomoč gospodarskih slojev za Mariborsko oblast.

Koncem t. m. bo sklican občni zbor »Samopomoči gospodarskih slojev za mariborsko oblast«, na katerem se bodo odobrila tozadevna pravila. Opozarjamo torej vse pridobitne sloje, ki nameravajo pristopiti k temu dobrodelnemu društvu, naj to takoj store, da jim bo mogoče udeležiti se občnega zbora. Pristop je prijavititi Trgovskemu gremiju v Mariboru. —

Prijet tat.

Danes je bil aretiran 17letni Franc Černovšek iz Slivnice, ki je minulo nedeljo ukradel z vrta restavracije Union novo kolo znamke »Styria«, vredno 2800 Din. Kolo so našli pri njem. Ker je Franc pred kratkim prodal nekemu znancu še dobro ohranjeno kolo za 290 Din, se sum, da je pokradel še več koles, docela potrjuje. Černovšek taji vse druge tatvine koles, ki so bile izvršene v zadnjem tednu in priznava samo nedeljsko, vendar ni izključeno, da je prišel policiji v roke pretkan tat koles, kar bo ugotovila uvedena preiskava. —

Tatvini koles.

Med številnimi tatvinami, ki se dogajajo vsak dan, so tatvine koles najbolj običajne. Včeraj sta bili v mestu zopet ukradeni dve kolesi. Francu Pavlu je zvečer na Aleksandrovi cesti neznan uzmovič izginil v temo z novim kolesom znamke »Puch«, potniku Ivanu Paloncnu pa je na Koroški cesti neki mladenič, ki je bil pri tatvini opažen, odpeljal dvokolo vredno 1200 Din. Pred nakupom se svari. —

Splašen konj.

Včeraj popoldne je mesarski vajenec Ivan Rat prijezdil neosedlanega konja čez državni most na Glavni trg. Komaj je mladenič stopil na tla, se je konj splašil in v divjem galopu zdiral preko trga na Koroško cesto, kjer je obstal. Ko so se mu mladi mesar in nekateri pasanti približali, se je vzel na zadnji nogi in zopet zdiral proti državnemu mostu. K sreči na ulicah ni bil promet posebn živahen, sicer bi se bila gotovo pripetila kaka nesreča. Konj se je pri mostu ustavil, nakar ga je prestrašeni Ivan odpeljal h gospodarju.

K. k. Bezirksgericht in Treffen.

Kuvert s tem naslovom je prejela danes neka tukajšnja odvetniška pisarna. Devet let je že, odkar smo ujedinjeni in ponekod — kakor vidimo — še vedno niso pomedli z ostanki dobe, ko so na žive in mrtve mrcvarili in pačili naša domača krajevna imena. V Italiji bi gotovo prišel vsakdo, ki bi zagrešil podobno malomarnost, najmanj v disciplinarno preiskavo. Štedljivost je sicer zelo priporočljiva, stroški pa bi gotovo ne bili nič večji, ako bi na stari avstrijski kuverti vsaj prečrtali nemško spakedrunko. —

Na dnu.

Zopet je bila aretirana Marija Š., ki se klati po mestu brez posla in zaslužka. Čeprav je bila radi tajne prostitucije že kaznovana, je ni mogoče odvrniti z umazane poti, kamor jo je pritiralo pomanjkanje, ki je posledica mržnje do dela in poštenega zaslužka. Oddana je bila v bolnico, nato pa se bo zagovarjala pred sodiščem.

Mariborski oblastni odbor in msgr. Bulič.

Mariborski oblastni odbor je ponudil svetovno znanemu arheologu, splitskemu rojaku dr. Buliču, v priznanje za njegovo znanstveno delovanje, s katerim je proslavil našo domovino širom sveta, da more preživeti svoje počitnice do smrti na stroške oblastnega odbora v Rogaški Slatini, kamor prihaja redno vsako leto in kjer se je svoječasno stal tudi z vladiko Strossmayerjem, Račkim in drugimi uglednimi hrvatskimi znanstveniki in pisatelji.

Imenovanje na mariborski realki.

Prof. dr. Ignacij Fludernik je premeščen iz Sarajeva na realko v Mariboru.

Članom zveze slovenskih vojakov

Ljubljanske in mariborske oblasti je dovoljena za potovanje na skupščino, ki se bo vršila dne 21. avgusta na Brezjah polovična vozna cena do postaje Otočec in nazaj od 19. do 23. avgusta. Udeleženci iz Maribora lahko nabavijo znižane povratne vozne karte v predprodaji ter pred odhodom vlakov v biljetarni »Putnika« v Mariboru, Aleksandrova cesta 35. —

Prodala tujo kravo.

Marija Mlakar, pristojna v Grušovlje pri Ptuj in stanujoča v Zagrebu, je te dni grdo osleparila svojo rojakinjo Marijo Roterjevo iz Žerjavov pri Prevaljih. Roterjeva ji je izročila kravo, da jo proda na sejmu. Mlakarjeva jo je res prodala za 1125 Din, nato obdržala 1000 Din zase, 125 Din pa izročila nekemu posestniku, da preda denar Roterjevi Sleparsko postopanje je Roterjevo tako razkačilo, da je prijavila svojo rojakinjo zagrebški policiji, ki jo je aretirala in izročila sodišču. —

Poskušen samomor Slovenca v Sarajevu.

Karel Jug iz Ljubljane je prišel v Sarajevo s trebulom za kruhom, vendar pa se mu ni posečilo, da bi dobil kak posel. Ko je ostal brez denarja, je naslovil na policijo pismo z vsemi svojimi podatki, nato pa odšel proti Alipašine mu mostu. Tamkaj je izročil pismo nekemu dečku in ga prosil, naj je izroči policiji. Ta pa je oddal pismo pomotoma na policijski stražnici, kjer je izpil potem Jug v bližini večjo količino lizola. Čim so odprli pismo, so šli takoj iskat Juga in ga prepeljali v bolnico, kjer so mu še pravočasno izprali želodec in tako rešili življenje. —

Pes je ugriznil

danes dopoldne v Prešernovi ulici 22letnega trg. pomočnika Stanka Nowakovskega, ki je moral iskati zdravniške pomoči. —

Pokrajinska razstava Ljubljanskega velesejma

bo obsegala ob letošnjem terminu (17.—26. septembra) tudi razstavo pod naslovom »Gledališče — Ljudstvo — Družba«. Ob tej priliki se bo nudila javnosti možnost, da si ogleda razvoj in zgodovino slovenskega gledališča podano v dokumentih, skicah, slikah, portretih in drugem materialu. Ker pa je ta material silno raztresen, vabimo vse ljubitelje slovenskega gledališča, da stavijo upravi Ljubljanskega velesejma za čas omenjenih razstave morebitne zanimivosti, ki čče se gledališča, na razpolago. Vsa pojasnila daje urad Ljubljanskega velesejma, kamor naj se tudi pošiljajo razstavni objekti. —

Poziva se lastnik lovskega psa.

ki se je sinoči 17. t. m. klatil v Narodnem domu in kavarni Senekovič, da se nemudoma zglesi pri mestnem vet. uradu radi pregleda psa, da ne bo gospod, ki je bil od psa ugriznjen, po nepotrebnem hodil v Pasteurjev zavod. Poziva se tudi gosti, ki so psa videli in lastnika poznajo, da javijo njegov naslov. — Mestno tržno nadzorstvo v Mariboru.

Opozarja

se na današnji oglaš tvrdke Ženko Hribar, Celje, Slomškovo trg 1 (pri farni cerkvi), ki je otvoril na novo svojo trgovino pletenin, z veliko tovarniško zalogo vseh vrst pletenih izdelkov.

Mednarodno umetniško taborišče

Umetniška družina Montparnasa — Idilčna vzajemnost

Središče umetniškega življenja v Parizu je danes Montparnasse. Tu se naselijo slikarji, kiparji, literati, kakor tudi trgovci z umetninami in starinami. To je posebno mednarodno mesto sredi Pariza. Montparnasse je danes to, kar je bil poprej Montmartre. Umetniško življenje je dalo ulicam in kavarnam svoj značaj.

Prebivalci Montparnassa tvorijo veliko družino in če ne bi imeli tako malo smisla za organizacijo, bi lahko rekli, da imajo posebno organizacijo s pravimi sekcijami. Umetniška družina se je kar sama od sebe razdelila na en del, ki skrbi za razstave, na drugega, ki prireja zabave in na tretjega, ki skrbi z vsemi mogočimi sredstvi za revne in potrebne člane umetniške družbe. Od vseh vetrov pridejo skupaj umetniki, a se naenkrat vsak sam od sebe opredeli ter deluje po svojih močeh v najboljši prid skupnosti, še veliko bolj, kot bi deloval, če bi mu kaka stroga organizacija odkazala delo in mesto.

Razstave montparnaških umetnikov, ki še niso prodrli v širšo javnost, se vršijo navadno na prostem. Razstavljalci se nikdar ne prepirajo. Razstava je urejena na mah in istočasno so že na delu prostovoljni njeni čuvaji in razkazovalci. Po stari normi plača vsak od razstavljajočih umetnikov pol franka v skupno blagajno. Take razstave trajajo največ 2 do 3 dni in so razmeroma dobro obiskane. Treba je priznati, da imajo Parižani veliko zanimanje in simpatijo za umetniški svet. Umetnikom na Montparnassu pa radevolje naklanjajo svojo pomoč

razni umetniki, ki so že davno zaplaval v najširšo javnost. Često nastopi kaka znamenita pevka ali kak igralec iz močnega čuta solidarnosti nepričakovano sredi razstave. Parižani vedo, da so razstave na Montparnassu od časa do časa okvir in torišče velikih presenečenj in jih tudi zato številno posečajo.

Zabavne prireditve montparnaških umetnikov so višek originalnosti, ker se fantazija vsakega posameznika udelejuje brez vseh ovir. Umetniške plesne prireditve, največji kontrast meščanske veselilne sezone, privabijo čisto do par tisoč gostov iz celega Pariza. Dohodki teh prireditev se pošteno razdelijo.

Med umetniki prebiva tudi lepo številno modelov. Vesela in dražestna dekleta se na vso moč vglabljujejo v umetniško življenje, ne samo v veselje, ampak tudi v boje, ter mnogokrat prostovoljno čakajo na mali honorar, dokler ni slika prodana.

Več ulic Montparnassa zavzemajo sami ateljeji, ki po navadi služijo tudi kot stanovanja. Zgradbe, kjer je danes atelje poleg ateljeja, so služile nekdanj trgovalni in industriji. Sredi Montparnassa se je pa razkoračil tudi naduti dolar in zgradil veliko zgradbo s širokim zlatim napisom »Studio hotel«. Amerikancu pa ne zadostuje ponos, hoče se mu dobička. Umetnikom ponuja za visoko ceno delavne prostore, pa nima uspeha. Mnogi umetniki iz Montparnassa postanejo naenkrat slavni in se ves čas svojega življenja radi spominjajo na svoje članstvo umetniške družine.

V pričakovanju odrešenika

V šotorih krog Ommena na Holandskem je zbrano okrog 3000 ljudi — mož in žen — vseh narodnosti in raznih verskih družb v pričakovanju odrešenika. Šotor je uredila teozofska družba »Vzhodna zvezda«, kateri načeljuje že blizu 80 let stara Ana Besant. Ta žena je iz vsega sveta zbrala in organizirala veliko družbo ljudi, ki sveto verujejo, da pravi Odrešenik sveta še ni prišel, a da je že na polodu. Kot odrešenikovega preroka in predhodnika je odkrila Ana Besant mladega Indijca Krišnamurti. Ta mladi mož je enim vernikom nekako božanstveno orodje, drugi so pa celo prepričani, da se bo on sam nekega dne izkazal kot svetovni odrešenik. Različnost naziranja pa zaenkrat pri Ommenu zbrani verski družbi ne dela nobenih sporov in homatij. Vse še vztrajno pričakuje odrešenika, pa naj si bo to Krišnamurti sam ali pa kdo drugi.

Prostor za šotore okrog 1700 hektarjev je kot privrženec poklonil »Vzhodni zvezdi?« bogati posestnik baron Pallandt. Fantastična družba »Vzhodna zvezda« nima v svoji organizaciji in v svojem nastopu ničesar fantastičnega. Vse je po ameriškem načinu. V taborišču so velike moderne kuhinje, lepo urejena kopališča, zdravniška postaja, tiskovni poročevalski biro in končno še banka z menjalnico. Krišnamurti je nedavno hodil še v dolgi indijski halji, sedaj pa že nastopa kot pristni angleški gentleman v širokih sivih hlačah, pisani srajci in s svilenim belim robcem v žepu jaketa. Kadar govori, je pa vse zamaknjeno, kakor je bilo poprej, ko je bila še njegova pojava kolikortoliko mističnega značaja. Privrženici njegovi živijo v nekem labilnem mističnem stanju.

Spremenljiv poklic.

— V mojem poklicu človek nikdar ne ve, kaj prinese naslednji dan.
— To pa ni nezanimivo! Ali ste mogoče kriminalist?
— Ne, jaz le vremenska poročila sestavljam.

Zagonezna strast bogate Rumunke

V nekem elegantnem hotelu v Vichy se je nastanila pred kratkim izredno bogata dama, ki je imela na sebi vsak dan druge dragocene nakite. Direktor hotela se je silno začudil, ko je dobil zjutraj pismo brez podpisa sledeče vsebine: »Pazite na Romunko, ker bo odpotovala, ne da bi plačala račun!« Ravnatelj na to pismo ni polagal nobene važnosti. Mišlil je, da je popolnoma izključeno, da bi bogata dama izginila kar brez slovesa, ker je imela s seboj celo vrsto kovčegov. Ko pa ji je hotel izročiti v nedeljo račun, je bila njena soba prazna. Dan nato je prejel rekomandirano pismo in dvojno vsoto računa. V pismu je stalo: »Oprostite mi, ker sem izginila čez noč, ne da bi plačala račun. Pošiljam vam dvojno vsoto in prosim, da opustite proti meni vse korake!«

Značaj pravega Francoza

Francoski prosvetni minister Herriot je v svojem govoru na grobu pesnika Roberta de Flers podal sliko idealnega Francoza. Dejal je med drugim: »Pokojni je bil kakor ustvarjen, da reprezentira vse dobre lastnosti našega naroda. Njegova dela so polna naših najboljših tradicij in celo v času velikega razburjenja in razvnetosti je znal ohraniti najlepše francoske lastnosti: smisel za nianse, dražestno, nikdar žaljivo ironijo in umetnost tihega smehljaja. Bil je skozi in skozi Francoz. V družbi, kjer se parveniji hrupno razkoračijo, je nadvse blažodejno vplival z močjo svoje osebnosti, svojega srčnega takta in globoke naobrazbe. Ko pa je videl, da puhlost in demoralizacija prevladuje, je pa dejal z bridkim nasmeškom: »Razdalja med pristnim človekom časti in poštenja in med spretnim ponarejevalcem postaja žal vedno manjša.« — Notranje ravnotežje, ki se nikdar ne da posnemati, mu je napram vsem ljudem dajalo popolno svobodo. Delo in uspehe drugih je vedno častil ter je bil v svojih sodbah vedno in povsod popolnoma objektiven.

Aerodrom na morju

Avijatika je v zadnjem desetletju zavzela nepričakovan razmah. Zadnji veliki uspehi ameriških avijatikov pa so vzbudili ameriško vlado in privatnike. Oni, ki so doslej le od daleč opazovali razvoj zrakoplovstva, so danes pripravljeno, da ga podpro finančno in moralno. V koliki meri se je v Ameriki dvignilo zanimanje za avijatiko, dokazuje najjasnejše dejstvo, da bo sam predsednik Coolidge stavil kongresu predlog, da se čim preje zgradi velik oceanoaerodrom. Po mnenju predsednika je zgraditev takega aerodroma za pospešitev preko-oceanskega zračnega prometa neobhodno potrebna, izvedla pa bi se sporazumno z zainteresiranimi državami v Evropi.

Eksperti ameriškega zrakoplovnega ministrstva so pričeli s polkovnikom Lindberghom snovati tozadevne načrte. Lindbergh predvideva zgraditev oceanoaerodroma na progi, ki jo uporabljajo preko-oceanske paroplovne družbe med Ameriko in Evropo. Narava sama je izvedbo tega načrta podprla. 700 milj od rtiča Clear je globina Atlantskega oceana neznatna. Forrady Hill se imenuje plitvina, kjer dosežajo podmorske vzpetosti morsko gladino. Na tem mestu se bo torej zgradil po načrtih g. Hawarda oceano-aerodrom, ki bi bil 250 metrov dolg in 10 metrov širok. Imel bo lastne stroje za gibanje in bo zavarovan proti najbolj divjim valovom viharjih namorskih dob. Načrt je Haward že predložil ameriškinu avijatskemu ministrstvu.

Objestnost mladih angleških lordov

Ko so se razbile angleško-ruske kupčije, so nekateri angleški listi začeli naenkrat silno zaničevati ruski petrolej. Temu zaničevanju so dali na zanimiv način duška mladi angleški lordi in bogataši, ko so praznovali fantovski večer enega svojih tovarišev. K pojedini so naročili 20 velikih vrčev petroleja. Ko je bila pojedina končana, so zlihi petrolej v Temzo ter ga zažgali. Obenem so pa na svoje avtomobile nalepili plakate s sledečo vsebino: »Ta pristno-angleški avtomobil noče olja iz ruskega ukrade-nega petroleja.« — Dnevnik »Daily Mail« je drugi dan na široko opisal to manifestacijo kot »najlepšo gesto« Angleža, ki ne mara petroleja, ki so ga ruski boljševiki pokradli. V tej hvali in proslavi se je pa spregledala in zamolčala velika škoda, povzročena z lordsko demonstracijo. Ko so namreč petrolej zažgali, so visoko siknili plameni in požaroval zgodovinski Cromwellov napis. Popolnoma so uničene staroslavne vrtnice, ki so obraščale nasip in tudi stari kostanji so močno ožgani.

Italijanski imenski dekret

Že lani so prišli Italijani s takozvanim zakonom za povrnitev starih italijanskih imen in priimkov. S tem zakonom hočejo spremeniti imena Nemcev Južno Tirolskega v italijanščino. Italijani pravijo, da so bili južno-tirolski kraji nekdanj italijanski in hočejo vse priimke, ki izhajajo od krajev, prestaviti enostavno na italijanski jezik. Ta zakon se je začel izvajati že lani, pa je vse ob tolikih groteskah nekako zaspalo. Sedaj je pa italijanska vnema zopet oživila in hoče n. pr. iz kakega Pepi Klausnerja napraviti po vsej sili Beppo Chiusano. To je približno tako, kot je bilo za časa Jožefa II., ko so židom s silo in grožnjo kazni nadajali nova, večinoma zasmehljiva imena. Upravne oblasti na Južnem Tirolskem so dobile strog nalog za izvedbo prekrstitve. Temu nalogu so oblasti zadostile na ta način, da so ljudem enostavno poslale dekrete z novimi imeni. Če se danes dva v Meranu ali Boznu srečata na cesti, se razvije takle pogovor: »Dober dan, gospod e—e, kako se že sedaj pišete? — Trenutek, gospod, bomo takoj videli — odvrne drugi, potegne iz žepa imenski dekret in počasi slovkuje —: »Giacinto Campocervo«. Prej se je mož pisal Hirschfeld.

Spominjajte se CMD

Sport

ISSK Maribor : Villacher SV.

V nedeljo ob pol 16. odigra prvak Koroške Villacher SV prijateljsko tekmo proti ISSK Mariboru. Glede na prvovrstno kvaliteto gostov, ki razpolagajo s tehnično, taktično in kombinatorno izvežbano in vigrano enajstoroico, je računati, da bo prireditev, ki pomeni v mariborskem nogometu otvoritev jesenske sezone, izredno zanimiva. Moštvo SK Maribora, ki je pridobilo nekaj novih moči, bo gotovo nudilo dovelj odpora in si utrdilo povodom zadnjih nastopov omajano zaupanje.

Nova moč ISSK Maribora.

Pred dnevi smo poročali, da se vrne v Maribor ljubljenecek takajšnjih sportnikov Bertoncelj, ki je nameraval nadaljevati studije v Beogradu. Razen tega pa je nogometnemu odseku uspelo, da je pridobil za člana znanega levega branilca Košenino, ki je dolga leta nastopal v prvem moštvu za barve prvaka Slovenije — SK Ilirijo. Z njim je moštvo mnogo pridobilo in se lahko mirno pripravljata na jesenska prvenstva, ki bodo pričela v prvi polovici septembra.

ISSK Maribor — nogometna sekcija.

Danes, četrtek ob 18. trening-tekma prvega moštva in rezerve. Obe moštvi morata nastopiti kompletno. — Načelnik.

Z. N. S. (Službeno).

Za nedeljsko tekmo ISSK Maribor—Villacher Sportverein je delegiran kot sodnik g. Planinšek. Predtekmo sodi g. Nemeč.

Hazenska tekma Maribor I.:Maribor II.

Po dvamesečnem odmoru bo v nedeljo 21. t. m. ob 11. dopoldne prva garnitura Maribora odigrala tekmo z drugo garnituro, ki niti tehnično niti kombinatorno ne zaostaja za prvo družino. Nedvomno bo druga garnitura podlegla, uspeh pa bo pripisati edino tekmovalni rutini in večji vztrajnosti prvega tima, ki se je v številnih nastopih s svojo živahno borbenostjo vedno odlikovala. Kljub temu, da ima prireditev značaj treninga, je sigurno, da bo nudila prvovrstno igro, ki bo odgovarjala igri dveh ostrih nasprotnikov. Tekmo sodita sodniška kandidata g. Nerat in g. Stare.

ISSK Maribor — hazena sekcija.

Aktivne članice se pozivajo na sestanek, ki se bo vršil v nedeljo 21. t. m. ob 10. dopoldne pri »Zamorcu«. Nepravilno odsotnost se bo kaznovalo. — Načelnica.

Sokolstvo

V Rušah priredi tamošnje Sokolsko društvo v nedeljo 21. tm. svoj društveni nastop. Vsled bližine tega prijetnega kraja je vsakomur mogoče, da se udeleži nastopa. Za mariborske telovadce in telovadke je udeležba obvezna. Na vse ostalo članstvo in naklonjeno občinstvo apeliramo, da pobiti ta popoldan Rušanom v posete. Odhod iz Maribora s popoldanskim vlakom ob 13.15, iz Ruš pa zvečer ob 8.35. Zbirališče pred kolodvorom. Poset v civilu z znakom. Zdravo!

S predorom med Anglijo in Francijo ne bo nič!

Mnogo se je svoječasno pisalo o načrtu Ludvika Bretona, ki je hotel vzpostaviti podzemsko zvezo med Francijo in Anglijo pod Rokavskim zalivom. Pojavilo pa se je toliko ovir, ki so izhajale večinoma s strani nezaupljivih Angležev, da so morali delo ustaviti. Angleži so odrekli svojim stavbenikom dovoljenje za udeležbo pri gradnji tega predora, čemur so se kasneje pridružile še finančne težkoče. Ko pa se je pričela vrh tega še vojna, so bile priprave za gradnjo tunela zapisane poginu. Po 1. 1918. se je še nekajkrat poskušalo obnoviti delo. Ker pa so merodajni krogi kazali še vedno svojo nenaklonjenost do izvršitve načrta, so te dni odstranili še zadnje sledove začetega velikega dela.

E. G. Brat:

Ugrabljeni milijoni

Roman ameriškega Jugoslavena. 87

Vrnil se je torej in že od daleč je videl gospo Polly, kako mu maha s krova z robcem.

Ko je došel na parnik in pozdravil gospo, je dejala z nekam tresočim glasom: »Mr. Dodd, meni je te gonje za norcem dovolj . . . Ne morete si misliti, kako pusto mi je brez vaše družbe . . . Kakor čajka sem, ki leta sama nad neskončnim morjem. Mojih moči je konec.«

Doddu se je vrtilo v glavi.

»O, mrs. Bell, kako sem srečen!« je dejal tiho. »Pozabite lopova — tudi jaz sem že naveličan — in če je vam prav, brzojavim mr. Heganu, da ne lovim tatu več . . . Vrag ga vzemi!«

»Izvolite v mojo kabino! Pogovoriti se morava . . . Ali ga na Honolulu ni bilo več?« —

Medtem se je Jack izprehajal po krovu. Nalepil si je bil sivo angleško brado, si naredil umetno okrogel trebuh ter je pušič iz kratke pipice igral postarnega, a zelo gibčnega gospoda.

Ko je parnik odplul od kopnega, si je vesel menca dlani ter zaklical kapetanu Flintwellu:

»Goddam! Danes ga imam!«

Kapetan se je začudil: »Koga, mister?«

»Prosim, da mi rečete profesor,« je dejal Jack šepetaje. »V istini sem ameriški detektiv: Bobby Dodd. Da me lopovi ne poznajo, potujem pod imenom Alpha Smithsona.«

»Mar koga zasledujete?«

»Že vso Evropo in Azijo sem mu za petami,« je pripovedoval Jack. »Tatu milijonov. Oplenil je chicagoško banko. Zdaj je tu na parniku.«

»Damn!« je ušlo kapetanu. »Pod tujim imenom?«

»Bržčas. Ime izpreminja vsak čas. Celo pod mojim imenom je že utekel. Da, tako nesramen je, da se izdaja za detektiva! Strašno predrzen človek!«

»Pa kako ste ga našli na mojem parniku?«

»Čisto slučajno. Iskal sem ga po vseh parnikih v luki Nagasaka: moja prijateljica, kapetan Kongoru in poročnik Buteau, pa sta me obrnila na pravi sled.«

»Ah, Buteau! Saj on je telefoniral, naj vam odkažejo kabino na mojem parniku. Prijatelja sva in tudi kapetana Kongorua poznam.«

»Izvrstna, vesela dečka! In ženskarja! Ljubi Bog, kaj vse sem doživel z njima! . . . Ta dva sta torej v jedilnici hotela Jokohama opazila izredno lepo damo — Amerikanko. Zanimala sta se zanjo in zvedela, da jo spremlja mož, ki je njen mož, a se dela, kakor bi bil le njen čestilec. Kmalu je prišel tudi zagonetni mož v jedilnico in čula sta, da nameravata naslednji večer odpotovati v Valparaiso. Pripovedovala sta mi o tem . . . mi oba točno popisala in — vedel sem vse . . . Tat ima zdaj že svojo ženo s seboj! Takoj sem telefoniral na Klondyke za moj prostor in prepričal sem se, da sta mi prijatelja izkazala nepoplačljivo uslugo.«

»Pa kaj nameravate?«

»Aretiram ga in zaprem v ječo,« je odgovoril Jack. »Prosim le, da pojedete z menoj ter da naju spremljata dva posebno močna moža. Lopov je skrajno opasen! In rafiniran! Vsega sposoben! Prav mogoče je, da bo izkušal zopet nastopiti pod mojim ali celo pod vašim imenom.«

»Ali greva takoj nadenj?«

»Tako! Samo trenotek še potrpi. Potujeta vsak v svoji kabini, a zdajle tičita gotovo že skupaj. Pazimo! Trikrat sem ga že imel, a mi je vedno znova ušel. Enkrat je potoval kot prtljaga v kovčgu, drugič se je vrgel v morje, tretjič je prevrtil steno ječe . . . ne, ne, ni šala loviti takega namazanca!«

Kapetan je pozval dva največja mornarja težaka, in nato so odšli s krova navzdol h kabinam potnikov.

Jack je odklenil svojo kabino.

»Samo tole naj še odložim!« je dejal, si odtrgal brado in potegnul z glave lasuljo, izza hlač pa blazinico iz gumija. »Zdaj me že lahko spozna. Dovolj je previdnosti.«

Nato se je okrenil k mornarjema: »Ko odprem duri, planita v kabino in zgrabita gospoda v njej vsak za eno roko. Nato ga odvedita ali odnesita v ječo! Če ne bo miren, kar udarita!«

In šli so pred kabino gospe Polly, prisluškovali ter slišali moški in ženski glas. Jack je bliskoma odprl duri, mornarja sta planila kakor besna tigra in Jack je zakričal:

»Jack Bell, aretiram vas!«

Polly je zavreščala, si pritiskala dlani na senci in stekla v kot.

»Slepar! Lopov! Ti si Jack Bell, ne pa jaz! Jaz sem Bobby Dodd, ameriški detektiv! Legitimacije imam — vse dokaze!« je vpil Dodd.

»Morda ukradene dokaze!« je kričal Jack. »Vi ste Jack Bell, tat milijonov banke Hegan & Comp. v Chicagu, in tole je vaša žena, mrs. Polly Bellova.«

»Lažnjivec! Njegova žena je! Jaz sem samski . . . o, o, to je infamna zarota! Domenjena sta, mister kapetan! Nalašč me je zvalila v svojo kabino!« je razlagal Dodd.

Jack pa se je obrnil k Polly in dejal čisto mirno:

»Mrs. Bell, ali si upate tajiti, da ste soproga Jacka Bella, ki je ukradel tri milijone dolarjev? — Ako tajite, sem prisiljen, da dam zapreti tudi vas!« Polly se ni ganila v kotu. Tiščala je glasno v roke in trepetala z rameni. Odgovorila pa ničesar.

»Zadnjič vas pozivljam, mrs. Bell!« je ponovil Jack ostreje. »Govorite! Vaš molk je že pol priznanja. Povejte: ali ste soproga tatova ali ne?«

Bobby Dodd je stal blede, razmršen in je bujil v tla. Tedaj je stopila Polly k Doddu in je dejala s tresočim se glasom:

»Jack, daj, bodi pameten in vrni tiste milijone!« Vse je molčalo in napeto pričakovalo odgovora.

Toda Dodd je po dolgem premolku le zmajal z glavo, vzdihnil in dejal: »Neverjetno! Gorje možu, ki zaupa ženi!«

Jack pa je hitro dostavil:

»Hvala vam, gospa. Poštena žena ste. Storiš, kar ste mogli . . . Ker noče priznati zlepa, niti na vaše besede, ga k temu pač prisili oblast.«

In obrnil se je k Flintwellu ter je dejal: »Prosim, da spravite gospoda na varno. V Valparaisu ga izročim policiji.«

Dodda, ki se ni več branil, so odvedli v kabino, ki je bila ječa za osobje na ladji. Okno je bilo debelo zamreženo, vrata so bila okovana. Na Jackovo zahtevo so preiskali Doddu žepa in našli nabasan browning, razne ključe in vijake, verigo za vklepanje, svečo, vžigalice in legitimacije na razna imena.

(Dalje prihodnjik.)

Mali oglasi, ki služijo posredovalne in socialne namene občinstva: vsaka beseda 30 p, najmanjši znesek Din 5.—

Mali oglasi

Zenitve, dopisovanje in oglasi trgovskega ali reklamnega značaja: vsaka beseda 50 p, najmanjši znesek Din 10.—

Šofer mehanik,

36 let star, z večletno prakso, oženjen, išče službe za takoj ali s 1. sept. Naslov v upravi. — 787

Opozorilo,

Bivši moj zastopnik g. Franjo Šlebinger, je bil iz moje službe odpuščen, ter ni vsled tega več upravičen sprejemati naročil za glasovirske citre. — Ravnotako ni g. Šlebinger upravičen, prejemati v mojem imenu nobenih plačil od naročnikov in ne priznam nobenega takega plačila. — I. Šancar, Mariborska specialna trgovina in razpošiljalnica glasovirskih citre in not, Maribor, Mlinška ulica 9. 790

Specijalna delavnica

za črkoslikarstvo in soboslikarstvo. Fr. Ambrožič, Grajska ul. 2, Maribor. 571

Praktikantinja za trgovsko pisarno

se išče. Neobhodno potrebno je, da obvlada popolnoma slovenski in hrvatski jezik tudi v pisavi, ako tudi nemški ima prednost. Življenski popis, pisan brez tuje pomoči v slov. hrv. in nemškem jeziku, je vpsolati s sliko na upravo pod »138927 FKL«. 786

Hišo s gospodarskim poslopjem

ali samo hišo z vrtom, vse s posestvom ali brez njega kupim v Kamnici ali v bližnjem delu Maribora. Ponudbe na upravo pod Kamnica št. 783. 783

Najugodnejša prilika

za oddajo stanovanj, sob, lokalov, gostiln — prodaja hiš, posestev — brezplačna prijava v posredovalnici »Maristane«, Maribor, Koroška c. 10. 760

Sveže morske ribe več vrst,

se dnevno peče v že dobro znani Prvi dalmatinski kleti Maribor, Mesarska ulica št. 5 125 Povodnik.

Potovalni kovčki

in torbice iz usnja v največji izbiri po zmernih cenah pri 755

IVANU KRAVOS
ALEKSANDROVA CESTA ŠT. 13.

KONRAD MIHELIČ

krojaški atelje za civil in vojaštvo u Mariboru, Jurčičeva ulica št. 9

se cenj. občinstvu najtopleje priporoča

699

Kupujte obleke in perilo pri

I. Trpin-u, Maribor

Glavni trg 17,

ker tam je res dobro blago in poceni, 6a

Obalno kopališče

Bistrica ob Dravi

Na vsestransko zahtavo se ob lepem vremenu obnovi

veselica v nedeljo 21. avgusta

Ugodna teleznjska zveza ob 13:18 in 17. uri. Pomožen avtopromet vsake pol ure od Velike kavarne. Vstopnina Din 5. — Otrecl vstopnine prosti.

Zvečer električna razsvetljava 789

Spominjajte se CMD!

Na Novo!

Na Novo!

Na novo otvorjena trgovina pletenin

Ženko Hribar, Celje

Slomškov trg št. 1 (pri farni cerkvi) priporoča cenjenemu občinstvu svojo veliko tovarniško zalogo pletenih izdelkov, kot: nogavice, rokavice, pleteno perilo, športne telovnike vseh vrst l. t. d. po dnevni konkurenčni ceni.

Na debelo!

Postrežba prvovrstna!

Na drobno!